Administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 1A770032525

Lietvedības Nr. 1A/25/667/26

SPRIEDUMS

Rīgā 2025. gada 16. oktobrī

Rīgas pilsētas tiesas tiesnese Karīna Kraveca rakstveida procesā izskatīja /Nosaukums / sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ 2025. gada 14. februāra lēmumu Nr. 20/3-811.

Aprakstošā daļa

[1] 2025. gada 6. janvārī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Reaģēšanas pārvaldes Satiksmes drošības vadības biroja Fotoradaru nodaļas (turpmāk - VP GKPP RP SDVB FN) vecākā inspektore /Persona B/, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma (turpmāk - AAL) 116. panta 3. punktu, 121. pantu, 161. pantu un 162. panta pirmo un trešo daļu, pieņēma lēmumu par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. ER01265239, ar kuru tika uzsākts administratīvā pārkāpuma process pret /Nosaukums /, atzīstot to par pie atbildības saucamo personu un piemērojot sodu atbilstoši Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 55. panta ceturtajā daļā paredzētajam - 8 naudas soda vienības, kas atbilst 40.00 EUR.

Lēmumā par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. ER01265239 norādīts, ka 2024. gada 12. decembrī plkst. 19.14 transportlīdzeklis BMW X1 XDRIVE20D ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ tika vadīts Rīgā, pa Slāvu ielu no Dienvidu tilta puses Lubānas ielas virzienā, ar ātrumu 84 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h.

Pārkāpums fiksēts ar tehnisko līdzekli autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci EUNOMIA SM21 Nr. 03D04B SM00000006, kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h, ja transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir mazāks par 100 km/h. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 81 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza par 11 km/h.

[2] Par minēto lēmumu /Nosaukums / 2025. gada 22. janvārī iesniedza sūdzību Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldei.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ 2025. gada 14. februāra lēmumu Nr. 20/3 – 811 (turpmāk - 2025. gada 14. februāra lēmums) nolemts VP GKPP RP SDVB vecākās inspektores /Persona B/ 2025. gada 6. janvārī pieņemto lēmumu par

procesa uzsākšanu un soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. ER01265239 atstāt negrozītu, bet /Nosaukums / sūdzību noraidīt.

[3] Rīgas pilsētas tiesā 2025. gada 4. martā saņemta /Nosaukums / (turpmāk – Iesniedzēja) sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ 2025. gada 14. februāra lēmumu Nr. 20/3-811.

Sūdzība pamatota uz sekojošiem apstākļiem:

[3.1] Lēmumā sniegtā informācija ir nepilnīga un tādēļ nedod iespēju pārliecināties, vai tiešām tika veikta ātruma kontrole un notika pārkāpuma fiksācija, nevis vienkārši tika pieņemts lēmums, nepastāvot tajā norādītajam administratīvajam pārkāpumam.

Lēmums nesatur informāciju par to, vai ātruma mērīšanas ierīce bija stacionāra vai pārvietojama, vai tā bija nekustīga vai mērījums veikts kustībā. Pēc sūdzības iesniedzēja norādītā, šādām ziņām ir būtiska nozīme, jo no tā, kādā veidā tika veikta mērīšana, var atšķirties gan piefiksētais rezultāts, gan arī mērīšanas kļūda. Pieteicējs pievērš uzmanību arī tam, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā lēmumā norādītajā laikā neatradās neviens Valsts policijas transportlīdzeklis, tāpēc radās pamatotas šaubas par to, vai lēmumā minētā informācija atbilst patiesībai.

[3.2] Iesniedzēja akcentē, ka netiek apstiprināta Valsts policijas sniegtā informācija par ātruma mērīšanas ierīces EUNOMIA SM21, sistēmas Nr. SM00000006, verificēšanas sertifikātu. Publiski pieejamā informācija LATMB mājaslapā ļauj secināt, ka Valsts policijas rīcībā ir tikai viena sertificēta ierīce EUNOMIA SM21 ar noteiktiem numuriem, taču ierīce ar Nr. SM00000006 tur nav atrodama. Sertifikātā Nr. 1096 šis numurs arī nav minēts. Tādējādi iesniedzējs secina, ka lēmumā norādītajai ierīcei nav spēkā esoša verificēšanas sertifikāta.

VP GKPP atsauce uz MK noteikumiem Nr. 289 ir nepamatota, jo šie noteikumi nosaka pieļaujamo kļūdu, bet faktisko kļūdu nosaka tikai verificējošā iestāde. Tā kā lēmumā norādītajai ierīcei nav spēkā esoša sertifikāta, Pieteicējs argumentē, ka nav pamata uzskatīt, ka tās mērīšanas kļūda nepārsniedz normatīvos noteikto rādījumu.

[3.3] Sākotnējā inspektora lēmumā nav norādīts, kādi ārējie faktori varēja ietekmēt mērījumu un kā tie tika novērsti, piemēram, elektromagnētiskie viļņi utml. Šis arguments tika izteikts sūdzībā iestādei, taču iestāde to faktiski atstāja bez ievērības.

Vienlaikus Iesniedzējs uzsver, ka 2025. gada 6. janvāra lēmumā nav norādīts, kā pie atbildības sauktajai personai būtu iespējams iepazīties ar videoierakstu, kas minēts kā viens no pārkāpuma fiksēšanas līdzekļiem. Turklāt, inspektora lēmuma pārsūdzēšanas termiņš ir 10 (desmit) darba dienas un šādā īsā periodā nemaz nebūtu iespējas pieprasīt Valsts policijai izsniegt videoierakstu, saņemt to, iepazīties ar tā saturu un pēc tam gatavot attiecīgu sūdzību. Tāpēc videoieraksta nepievienošana lēmumam (datnes veidā vai norādot lēmumā tīmekļa vietnes saiti, kurā ir iespēja to lejupielādēt) dod pamatu prasīt to izslēgt no pierādījumiem, sakarā ar to, ka pie administratīvās atbildības saucamajai personai šis videoieraksts, faktiski, nebija pieejams.

[3.4]Fotouzņēmumā redzami vairāki transportlīdzekļi, kas rada šaubas par to, vai lēmumā minētais ātrums attiecas tieši uz iesniedzēja transportlīdzekli. Lēmums nedod iespēju pārliecināties par to, vai mērījums neattiecas uz citu auto.

Gan inspektora, gan iestādes lēmumos nav skaidrots, kādā veidā pārkāpums fiksēts. Gadījumā, ja pārkāpums fiksēts kustībā un ar pārvietojamo mērierīci, policijas pienākums bija nekavējoties apturēt transportlīdzekli un sastādīt protokolu. Tā kā tas nav darīts, Iesniedzējs uzskata, ka pārkāpums faktiski nav noticis vai to fiksējusi nepilnvarota persona.

[3.5] Ņemot vērā minēto, Iesniedzēja lūdz atcelt Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes 2025. gada 14. februāra lēmumu Nr. 20/3-811, kā arī šīs iestādes Satiksmes drošības vadības biroja Fotoradaru nodaļas 2025. gada 6. janvāra lēmumu Nr. ER01265239, un izbeigt attiecīgo administratīvā pārkāpuma procesu.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet /Nosaukums / sūdzība ir noraidāma, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[5] Saskaņā ar AAL 48. pantu administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

AAL 87. panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pierādāmie apstākļi ir administratīvā pārkāpuma esamība vai neesamība, kā arī citi apstākļi, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

AAL 178. panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[6] Iepazīstoties ar 2025. gada 14. februāra lēmumu, tiesa konstatē, ka minētais lēmums atzīstams par tiesisku, jo tajā ir noskaidroti administratīvā pārkāpuma lietas apstākļi, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem.

Izanalizējusi administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtos nolēmumus, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir veikta pienācīga pierādījumu izvērtēšana.

Iepazinusies ar lēmumā minētajiem argumentiem un apsvērumiem kopsakarībā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa secina, ka iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pārkāpuma apstākļus.

Tiesa uzskata, ka iestāde ir sniegusi juridisku vērtējumu uz visiem sūdzībā norādītajiem apsvērumiem un argumentiem.

Tāpat tiesa atzīst, ka, veicot administratīvo lietvedību, ir ievērota procesuālā kārtība un tiesa nekonstatē apstākļus, kas norādītu, ka administratīvās lietvedības laikā būtu aizskartas sūdzības iesniedzēja tiesības.

[7] Tiesa secina, ka sūdzības iesniedzēja tiesai adresētā sūdzība ir analoģiska sūdzībai par sākotnējo lēmumu, pieteicējam sūdzībā norādot, ka iestāde nav sniegusi atbildes uz vairākiem viņa iepriekšējā sūdzībā minētajiem argumentiem, un tieši, pieteicējs norādījis, ka viņa iepriekšējā sūdzībā paustie argumenti par ārējo faktoru iespējamo ietekmi uz mērījumu, videoieraksta nepieejamību pārsūdzības termiņā un neskaidrībām par ātruma mērīšanas ierīces uzstādīšanu un izmantošanu palikuši bez iestādes atbildes pēc būtības.

Tiesa uzskata, ka iestāde ir sniegusi juridisku vērtējumu uz visiem sūdzībā norādītajiem apsvērumiem un argumentiem. Papildus lēmumā izdarītajiem secinājumiem, tiesa norāda sekojošo.

[7.1] Izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ar tiem kopumā ir pierādīts, ka 2024. gada 12. decembrī plkst. 19.14 transportlīdzeklis BMW X1 XDRIVE20D ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ tika vadīts Rīgā, pa Slāvu ielu no Dienvidu tilta puses Lubānas ielas virzienā, ar ātrumu 84 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h, pieļaujamā kļūda +/- 3 %, minimāli fiksētais ātrums 81 km/h, neievērojot CSN 102.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība CSL 55.panta ceturtajā daļā.

[7.2] Tiesa nepiekrīt Iesniedzējam, ka nav noteicams, vai tiešām tika veikta ātruma kontrole un notika pārkāpuma fiksācija, nevis vienkārši tika pieņemts lēmums, nepastāvot tajā norādītajam administratīvajam pārkāpumam. Ka arī nepiekrīt argumentam, ka lēmums nesatur informāciju par to, vai ātruma mērīšanas ierīce bija stacionāra vai pārvietojama, vai tā bija nekustīga vai mērījums veikts kustībā.

CSL 43.4 pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētiem tehniskajiem līdzekļiem. Līdz ar to arguments par to, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces sistēmu EUNOMIA SM21, kas atrodas Valsts policijas transportlīdzeklī, nedrīkst uzskatīt par objektīvu pierādījumu, nav pamatots.

Tiesa norāda, ka pārsūdzētā lēmumā ir norāde uz to, ka konkrētajā gadījumā pārkāpums fiksēts ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci EUNOMIA SM21 Nr. 03D04B SM00000006, kas atrodas Valsts policijas transportlīdzeklī uzstādītājā automātiskajā transportlīdzekļu valsts reģistrācijas numura zīmju nolasīšanas/atpazīšanas un ceļu satiksmē izdarītu pārkāpumu fiksēšanas sistēmas EUNOMIA SM21 komplektācijā.

Tālāk lēmumā norādīts, ka pārkāpums fiksēts 2024. gada 12. decembrī plkst. 19.14 transportlīdzeklim, kurš attālinās no kustībā esošā Valsts policijas transportlīdzekļa, kurā uzstādīta ātruma kontroles mērierīce EUNOMIA SM21 Nr. 03D04B SM00000006. Turklāt, saskaņā ar administratīvā pārkāpuma lietā Nr. ER01265239 esošo videoierakstu un izvērtējot tajā redzamās GPS koordinātes, secināms, ka pārkāpums tika izdarīts ar transportlīdzekli, kura valsts reģistrācijas numurs ir /Reģistrācijas numurs/.

Tātad secināms, ka ātruma mērīšanas ierīce EUNOMIA SM21 Nr. 03D04B SM00000006 bija uzstādīta kustībā esošā Valsts policijas transportlīdzeklī, un pārkāpums fiksēts no šī transportlīdzekļa, kā arī no videoieraksta un GPS datiem secināms, ka pārkāpumu izdarīja transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/.”

Tiesa piekrīt iestādes lēmumā norādītajam, ka no likuma viedokļa nav juridiskas nozīmes tam, vai transportlīdzekļa vadītājs tiek vai netiek nekavējoties informēts par pārkāpuma fiksēšanu, jo tiesību normas paredz

pārkāpumus fiksēt ar tehniskajiem līdzekļiem, kas neparedz nekavējošu transportlīdzekļa vadītāja informēšanu par fiksētu pārkāpumu. Transportlīdzekļa vadītājam vajadzēja zināt ka, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu iestāsies juridiskas sekas – administratīvā atbildība.

[7.3] Tāpat tiesai nav pamata secināt, ka kādi ārējie faktori varēja ietekmēt mērījumu, piemēram, elektromagnētiskie viļņi utml. Tiesa norāda, ka minētie normatīvie akti paredz procedūras un standartus, kas nodrošina, ka ātruma mērīšanas ierīces darbība atbilst tehniskajām prasībām, un attiecīgi nav pamata apšaubīt mērījuma ticamību vai rezultātu patieso attiecināmību uz transportlīdzekli /Reģistrācijas numurs/.

Tādēļ tiesa nepiekrīt Iesniedzējas šaubām arī par to, ka lēmumā minētais ātrums attiecas tieši uz Iesniedzējas transportlīdzekli, ņemot vērā, ka gan fotouzņēmumā, gan lietas materiāliem pievienotajam videoierakstā skaidri redzams fiksētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs. Turklāt tiesa atzīst, ka videoieraksts un GPS dati administratīvā pārkāpuma lietā sniedz pietiekamu pierādījumu bāzi, lai noteiktu pārkāpuma izdarīšanas brīdi, vietu un pārkāpēju, tādējādi nodrošinot, ka visi būtiskie apstākļi pārkāpuma konstatēšanai ir dokumentēti un izvērtēti.

[7.4] Attiecībā uz argumentu, ka publiski pieejamā informācija LATMB mājaslapā ļauj secināt, ka Valsts policijas rīcībā ir tikai viena sertificēta ierīce EUNOMIA SM21 ar noteiktiem numuriem, taču ierīce ar Nr. SM00000006 tur nav atrodama, un, ka sertifikātā Nr. 1096 šis numurs arī nav minēts, secinot, ka lēmumā norādītajai ierīcei nav spēkā esoša verificēšanas sertifikāta, tiesa sniedz šādu skaidrojumu.

Sertifikāts Nr. 1096 ir SIA “Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs” izsniegtais mērīšanas līdzekļa nacionālā tipa apstiprinājuma sertifikāts, kas apliecina, ka visas šāda tipa ierīces (tostarp arī Nr. SM00000006) atbilst normatīvajām prasībām. Tādēļ tiesa pievienojās lēmuma norādei, ka minētās mērierīces faktisko derīgumu apliecina SIA “Latvijas nacionālais metroloģijas centrs” 2024. gada 14. novembrī izsniegtais atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. R0460V24, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu līdz 2025. gada 13. novembrim.

Pierādījumu attēlos un videoierakstos tiek parādīti mērķa transportlīdzeklim fiksētie dati un transportlīdzekļi, kuri pārkāpuši ātruma ierobežojumu, tiek apzīmēti ar sarkanu apli.

Līdz ar to, ar automātisko transportlīdzekļu valsts reģistrācijas numura zīmju nolasīšanas/atpazīšanas un ceļu satiksmē izdarītu pārkāpumu fiksēšanas sistēmu EUNOMIA SM21 (sistēmas Nr. SM00000006) fiksētie pārkāpumi ir pieļaujami un izmantojami kā pierādījumi.

[8] Pie administratīvās atbildības saucamo personu nosaka un administratīvo sodu piemēro, ievērojot Administratīvās atbildības likumā noteiktās administratīvā procesa īpatnības atsevišķās lietu kategorijās.

[8.1] Administratīvā procesa īpatnības atsevišķās lietu kategorijās ietvertas AAL 19. nodaļā (161. – 164. pants), tas attiecās arī uz konkrēto gadījumu, jo pārkāpums tika fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli.

AAL 161.panta otrā daļā noteikt, kas administratīvā pārkāpuma lietu par 19.nodaļā minētajiem pārkāpumiem var izskatīt bez tās personas klātbūtnes, kuru sauc pie atbildības.

AAL 162.panta pirmajā daļā noteikts, ka [..], ja pārkāpums fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, sodu par pārkāpumu piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam, vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites- transportlīdzekļa īpašniekam vai valdītājam [..].

AAL 162.panta trešajā daļā noteikts, ka lēmumā par soda piemērošanu par šā panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem papildus šā likuma 153.panta pirmajā daļā norādītajām sastāvdaļām faktisko apstākļu konstatējumā norāda pārkāpuma konstatēšanas datumu un laiku, pārkāpuma izdarīšanas vietu, transportlīdzekļa marku un valsts reģistrācijas numuru. Lēmums par soda piemērošanu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, ir derīgs bez paraksta. Ministru kabinets nosaka lēmuma paziņošanas veidus un kārtību.

Izvērtējot amatpersonas pieņemto lēmumu par soda piemērošanu, tiesa secina, ka lēmums atbilst AAL 153.panta un 162.panta trešās daļas prasībām.

[8.2] Ņemot vērā, ka pārkāpums tika fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, un lēmums tika pieņemts AAL 161.panta otras daļas kārtībā, tad personai savas tiesības un pienākumus, kas noteikti AAL 41.pantā, ir iespējams izpildīt lēmumā par soda piemērošanu pārsūdzības stadijā. Konkrētajā gadījumā tiesības uz aizstāvību un būt uzklausītam ir nodrošināmas pārsūdzībā augstākai amatpersonai un arī tiesai, ko sūdzības iesniedzējs ir izmantojis.

[9] Attiecībā uz norādīto, ka Iesniedzējam netika nodrošināta iespēja iepazīties ar lietas materiālos esošo video un fotoattēlu, tiesa norāda, ka jau lēmumā par procesa uzsākšanu un soda piemērošanu tika norādīta saite /Tīmekļvietne B/, kur iesniedzējai bija iespējams iepazīties ar pārkāpuma konstatēšanas brīdī veikto fotouzņēmumu, turklāt kopš 2024.gada 10.jūlija ar visiem lietas materiāliem lietas dalībniekiem ir iespējams iepazīties portālā/Tīmekļvietne A/.

Tiesa norāda, ka tas, kādā apmērā pie atbildības saucamā persona izmanto savas tiesības, kādas ir paredzētas Administratīvās atbildības likumā, ir atkarīgas vienīgi no šīs personas. Fakts, ka sūdzības iesniedzēja nav izmantojusi tiesības iepazinies ar lietas materiāliem, nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka sūdzības iesniedzējam ir liegtas tiesības uz aizstāvību.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem apstiprinās fakts, ka sūdzības iesniedzējai pilnībā bija nodrošināta iespēja realizēt pie atbildības sauktās personas procesuālās tiesības, kuras sūdzības iesniedzēja nav izmantojusi sev vēlamā apjomā, līdz ar to tiesa nekonstatē tādus lietvedības noteikumu pārkāpumus, kas varētu būt par pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

Ievērojot to, ka Iesniedzēja pārsūdzējusi gan amatpersonas lēmumu par soda piemērošanu, gan arī augstākas amatpersonas lēmumu tiesā, nav pamata uzskatīt, ka Iesniedzējas tiesības realizēt savas tiesības uz aizstāvību ir aizskartas.

[10] Ņemot vērā visu iepriekš norādīto, tiesa secina, ka nav pamata apmierināt sūdzību un augstākas amatpersonas lēmuma atcelšanai nav tiesiska pamata.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Administratīvās atbildības likuma prasībām.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet Iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Administratīvās izmeklēšanas vadības biroja priekšnieces /Persona A/ 2025. gada 14. februāra lēmumu Nr. 20/3-811, bet /Nosaukums / sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesnese K. Kraveca